

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Židom 13.8)

OBEŽNÍK

DECEMBER 1985

Veľmi srdečne vás všetkých zdravím v drahom a svätom mene Ježiša Krista. Je našou spoločnou prednosťou mať účasť na tom, čo sa teraz v Božom kráľovstve deje. V Jeho kráľovstve sa deje Jeho vôľa, ktorú On Svojmu ľudu vždy v pravý čas zjavuje. On vykonáva, čo si predsavzal a v Jeho Slove zaslúbil. Nový zákon vskutku započal naplnením a uskutočnením biblického prorocstva. Rovnakým spôsobom nastane aj záverečné dokonanie Božej spásnej rady s ľudstvom.

Ako červená niť sa celým Svätým Písmom tiahnu zaslúbenia a ich naplnenia. Pravá viera je nich ukotvená a stáva sa človeku živým zjavením. Najznámejším príkladom je Abrahám, ktorý Božiemu zaslúbeniu veril a prežil ho. Izák nebol učením ani výkladom – bol doslovným výsledkom zaslúbenia! Tak isto je to so všetkými, ktorí sa neobrátili z vôle človeka, ale prežili svoje znovuzrodenie z Boha skrze naveky ostávajúce semeno Jeho Slova.

Pavol píše Galaťanom 4:28: *„Ale my, bratia, sme ako Izák, deťmi zaslúbenia.“* Izák bol zaslúbený syn, Ján Krstiteľ zaslúbený prorok, Ježiš zaslúbený Spasiteľ atď. V podstate sa dnes jedná o to, žeby všetky pravé Božie deti prenikli k osobnému životnému obecenstvu s Bohom, aby sa pýtali po Jeho cestách a Jeho vôli a zároveň boli pripravení ju konať. Abrahám je nám veľkým príkladom toho, čo viera a poslušnosť skutočne znamenajú. On zanechal všetko, aby prišiel na miesto, ktorú mu chcel Pán ukázať. Nikto ho nemohol zadržať. Tak bude Abrahámovo duchovné semeno v tomto čase nasledovať Božiemu volaniu. On mal pre očami cieľ, zaslúbenú zem. Aj my máme pred očami postavený cieľ, totiž naplnenie zaslúbení pre tento čas.

V liste Galaťanom 3:29 čítame: *„A jestli ste vy Kristovi, tedy ste semenom Abrahámovým a podľa zaslúbenia dedičmi.“* Nesmieme prehliadať podmienku. Kristus musí byť v nás a my musíme byť v ňom. Ani to nesmie byť žiadne holé učenie. Musí sa naplniť, čo je napísané: *„Potom známe, že zostávame v ňom a On v nás, že nám dal zo Svojho Duchu.“* (1J 4:13) Tvrdenie, že sme v Kristovi, nám nie je nič platné, ak to tak skutočne nie je. Buď to sme, alebo nie. Ako vážne musíme brať výrok Pána: *„Keď vy zostanete v Mojom Slove, upravde ste Mojimi učeníkmi...“* (Jn 8:31)

Viera v zaslúbenia oprávňuje k dedičstvu. V súvislosti s dedičstvom stojí v Galatánom 3:18: „*No, Abrahámovi daroval Bôh z milosti skrze zaslúbenie.*“ V liste Efežanom 2 čítame: „...*milosťou ste spasení...*“! (v. 5 a 8)

Vždy sa jedná o vzájomný účinok zaslúbení a ich naplnenia. Len ten, v kom je Kristus, môže byť v Kristu. Len te, v kom je Slovo zaslúbenia, môže byť v zaslúbenom Slove. Len ak bola Božia láska skutočne vyliata do našich srdc, môže táto bezhraničná láska skrze nás prúdiť. Len kto Svätého Ducha skutočne dostal, môže niesť ovocie Ducha. Strom nie je posudzovaný podľa vonkajšieho vzhľadu, ale podľa ovocia. V liste Galatánom 4 čítame o ustanovení do synovstva. Vo verši 6 stojí: „*A že ste synovia, poslal Bôh Ducha Svojho Syna do našich srdc ... a jestli si syn, tak aj dedič Boží skrze Krista.*“ Božie kráľovstvo nie je v teórii a filozofii, a tiež nie v teológii, ale v Božej realite. Ak sme v Božom kráľovstve, tak je Božie kráľovstvo v nás.

Aby sme vedeli, čo bude Boh konať teraz na konci, musíme sledovať Jeho vládu od začiatku. Všetko, čo prichádza od Neho, je dokonalé a vedieť späť k Nemu. Spojenie k Bohu máme skrze Jeho Slovo a Jeho Ducha. Ako už bolo zmienené, Nový zákon začal tým, že Boh jednal na základe zaslúbení, ktoré boli dané. Až dotedy Pán skrze Svojich služobníkov, prorokov hovoril a oznamoval, čo má v úmysle. Započatím Nového zákona sa naplňalo jedno zaslúbenie za druhým. Tak iste, ako sa stali skrze Jána Krstiteľa realitou prorocké výroky z Izaiáša 40:3 a Malachiáša 3:1, tak iste si odvtedy začalo Božie kráľovstvo raziť cestu.

Ján nielenže kázal Božie kráľovstvo, bol zároveň pevnou súčasťou kráľovstva. O ňom Pán povedal: „*Zákon i proroci až po Jána: odvtedy sa zvestuje kráľovstvo Božie, a každý sa nasilu tisne do neho.*“ (Lk 16:16) Všeobecne bolo prevzaté, a to s odvolaním sa na tento verš, že tým sa stal Starý zákon neplatným. Ale tak to nie je mienené. Toto miesto Písma nám má len postaviť pred oči, že sa v Novej zmluve naplňa všetko, čo bolo v Starej zaslúbené. Pretože v ďalšom verši stojí: „*A ľahšie je, aby sa pomínuli nebo i zem, než aby jeden háčik padol zo zákona.*“ Zdá sa, že túto vetu väčšina už nečíta a ani sa o nej nekáže. Ale zrovna teraz sa jedná o to, vytvoriť vo zvestovaní plnú rovnováhu, pri ktorej sa musí brať na zreteľ každé Slovo.

Služba Jána Krstiteľa nepotrebovala byť vykladaná, musela byť však zaradená na základe Písma. Ján nebol učením ani poznaním, ani výkladom. Bol uskutočnením zaslúbeného Slova tej hodiny. Len tam, kde

Boh jedná, je Božie kráľovstvo. Navonok kázal v judskej púšti a budoval cestu Pánovi. Duchovne si Božie kráľovstvo od toho okamihu v moci razilo cestu. Nestalo sa to skrže vojsko ani skrže silu, ale skrže Božieho Ducha, ktorý spočíval na prorokovi, ktorý mal Slovo zaslúbenia pre tú hodinu. To zasahuje jadro celého zjavenia v Božom kráľovstve. Pánu bol pripravený Jemu ľúbi ľud (Lk 1:17).

To, čo bolo pred stovkami rokov napísané aj zaľúbenie, bolo teraz putujúcou, živou realitou. Musíme si byť vedomí, že v Božom kráľovstve máme do činenia s uskutočnením Božej rady, ktorá bola ustanovená pred založením sveta. Tak, ako sa doslova naplnili všetky zaslúbenia, ktoré boli napísané v súvislosti s prvým príchodom Krista, tak to musí byť aj teraz, pred Jeho návratom. V tomto čase sa nejedná o nič iné, ako o to, aby sa na nás naplnili zaslúbenia prorockého Slova, ktoré sú odkázané nám. Boh to tak viedol, aby bolo všetko overiteľné a pochopteľné. Dokonca aj postup udalosti je jasne usporiadaný.

Prosím, čítajte v kázaní *Konať Bohu službu bez Jeho vôle* (Séria VII, číslo 2, strana 36). Tam brat Branham vyslovuje v mene Ježiša Krista dôrazné varovanie: „**Ani jednu vec k tomu nepridávajte. Nepri- dávajte k tomu vlastné názory ... Neprijímajte nejaké nové veci, všade niečo lieta dokola a bude k tomu pridané ešte viac. Tieto nové veci však neprijímajte.**“ Kto si to vzal k srdcu? Koľko nového bolo postaveného na stôl! Keď to jedno už viac „neľahá“, tak príde znova niečo nové. Ale kto je z Boha, zotrvá v trpezlivosti na naplnenie a uskutočnenie Božích zaslúbení. Boh dodržiava, čo zaslúbil. Kto mu verí, nikdy nebude sklamaný ani zahanbený.

Každý, kto je skutočne v Božom kráľovstve, si sám aj vtedy, keď všetko ide hore-dolu, zachová duchovnú orientáciu.

Nehľadíme na to viditeľné, ani na vedľajšie okolnosti, ale nesieme v nás Slová zaslúbenia a uvidíme ich naplnené. Niekedy k veľkému Božiemu programu patria okolnosti, ktoré sa vôbec nehodia do nášho konceptu. Ako sa mohli cítiť ľudia, ktorí verili Jánovej zvesti, ktorí ho milovali a nechali sa ním pokrstiť, keď bol uvrhnutý do žalára a potom sťatý? Bola to pre nich ťažká skúška, ale pravá viera sa dokáže zrovna v pre nás nepochopiteľnej krízovej situácii. Božie kráľovstvo až doteraz prestálo všetky búrky a v ňom aj my prežijeme, pretože je to večné kráľovstvo.

Ježiš Kristus, náš Pán, bol zaslúbený Mesiáš, bol Slovom, ktoré sa stalo telom. Na ňom sa naplnili všetky zaslúbenia, aj tie, ktoré sa týkali Jeho utrpenia a umierania. Tak ako On, ako Spasiteľ, prekonal zradu,

potupu a ukrižovanie a potom smrť, a víťazne povstal, tak aj tí spasení všetko prekonajú skrze Toho, ktorý premohol. Brat Branham opakovane povedal: „**Slovo hodiny musí byť ukrižované.**“ To sa nemohlo stať kým bolo len ako litera napísané, ale až potom, keď existujú ľudia, v ktorých sa toto Slovo mohlo stať realitou. Pšeničné zrno a každá iná sejba musí zomrieť predtým, ako príde vzkriesenie a môže vzišť nový život. Tak je to v duchovnom skrze pôsobenie Božej moci. Božie semeno prechádza skrze zomieranie a smrť, neostáva však v smrti, pretože zárodok života prenikne a Boh sám sa stará o rast a zdar.

Božie kráľovstvo nie je to, čo my tak označujeme, ale skutočné Božie kráľovstvo tu na zemi so všetkým, čo k tomu patrí. Kto sa v ňom nachádza, neplánuje vlastné programy, ale sa nechá začleniť do existujúceho, v Slove pevne uloženého Božieho programu. Potom skončí všetko vlastné činenie a chcenie a všetka náboženská činnosť. Najprv sa musíme skrze Božie Slovo dozvedieť Božiu vôľu a potom musíme byť pripravení konať ju. Z toho istého Slova poznávame aj to, že keď sa jednalo o významné udalosti spásnych dejín, Boh Pán mal vždy niekoho, koho si vyvolil za proroka pre národ alebo národy (Jr 1:5, Am 3:7)

Poverenie Pavla malo význam v spásnych dejinách. On sa odvážil to v Kristu v jednotnom čísle napísané zasľúbenie preniesť do množného čísla, totiž na Bohom do Cirkvi dosadené služby. V Skutkoch apoštolov 13:47 uvádza: „*Lebo nám tak prikázal Pán, keď povedal: Položil som ťa za svetlo národom, aby si bol spasením až do posledného kraja zeme.*“ Porovnajme si toto Slovo s Izaiášom 49:6. Tam stojí v súvislosti s Mesiašom: „*...ale som ťa dal za svetlo pohanom, aby si bol mojím spasením až po koniec zeme.*“ Skrze Cirkev pokračuje Pán vo Svojej službe, pretože Božie kráľovstvo a učenie Ježiša Krista musia trvať naďalej až do konca.

Späť ku Slovu

Apolo bol príkladom toho, že ľudia, ktorí už kázali, ale ešte nemali plné zjavenie toho, čo sa v Božom kráľovstve deje, sú napriek tomu pripravení prijať hlbšie poučenie. O ňom stojí napísané, že bol v Svätých Písmach mimoriadne skúsený. Ako vieme, prišiel predsa z múdrosťou známeho mesta Alexandria a bol učeným mužom. Ale Priscilla a Akvila s ním hovorili, dôkladnejšie mu vyložili „Božie učenie“ (Skutky 18:24–26). Každý človek, či káže alebo počúva, ak už je v kráľovstve

Božom, bude otvorený rozširovaniu a vďačne prijme poučenie. Známosť Písma nestačí, potrebujeme známosť Božiu.

Ako sme pochopili, jedná sa o Božie učenie, Božie prikázania, Božie Slovo, Božiu Cirkev, Božie kráľovstvo, Boží plán atď. atď... Aj my sme v tomto čase boli zavedení hlbšie do Božieho učenia. Dostali sme náhľad do celej Jeho rady. Zdá sa však, ako by sme pri čítaní Biblie a počúvaní kázaní ešte stále mysleli svoje vlastné myšlienky. Teraz, na konci času milosti, musíme byť vo všetkom privedení na Božiu úroveň. Má v nás byť len Jeho Slovo, žiadne názory alebo tradície. Pánu sa predsa nejedná o nejaké náboženské spolky, ktoré si navzájom sťažujú život a prekonávajú sa rozličných náboženských poznatkoch. On by chcel mať Cirkev, v ktorej môže pokračovať a dokonáť Jeho spásne dejiny. V Jeho kráľovstve platí len to, čo je napísané v Božom Slove, v Jeho Cirkvi platí len to, čo jej On zasľúbil a daroval.

Službu Jána Krstiteľa vystriedala služba Ježiša Krista. Službu Pána najprv pokračovala skrze apoštolov a potom skrze iných Božích mužov. To Božské ostáva nemeniteľné a prebieha priamočiara v plnom súlade od začiatku do konca.

Aj keď z časového obdobia stredoveku stopy toho, čo sa vtedy duchovne dialo, nemôžeme dobre sledovať, tak od času reformácie vidíme duchovný vývoj vpred. Boží plán je, žeby v Cirkvi na úplnom konci panoval ten istý čistý stav ako na úplnom začiatku. Počas prvých týždňov, mesiacov a rokov prakresťanstva existovali len to pravé. Či sa to týkalo zvestovania alebo prežití, služieb alebo darov – všetko bolo Duchom vypôsobené a vedené. Tento stav však trval len krátko. Ešte v čase apoštolov započali problémy. To dosvedčujú rôzne listy, v ktorom ich preberali. Neoprávnení zasiahli do zvestovania a zmiešali ho s cudzími učeniami, najprv tajne a neskôr otvorene. Nepriateľ spôsobil každým spôsobom zmätok, dokonca skrze svojvoľné používanie darov Ducha. Uprostred poučenia, ktoré o tom apoštol podáva, zvolal: „...lebo Bôh nie je Bohom neporiadku, ale pokoja, ako vo všetkých zboroch svätých.“ (1Kor 14:33) Každý by to mal rád kvôli zreteľnému dokazovaniu, napísané taktó: „...Bôh nie je Bohom neporiadku, ale poriadku...“ Tak by to zodpovedalo nášmu ľudskému porozumeniu. Aká hlboká je však Božia múdrosť!

Tam, kde sa ľudia vo svojom myslení, hovorení a jednaní nepodriadia Božiemu poriadku, vzniká zmätok a s tým je vždy spojený nepokoj. K tomu sa potom pridá nenávisť a nepriateľstvo, ktoré sa toho chopia ako rakovinový nádor. Keď vládne taký zmätok, hovorí každý vlastnou

rečou a ľudia si navzájom nerozumejú. Každý myslí svoje vlastné myšlienky a rozumie len tomu, čomu rozumieť chce, ale nie tomu, čo hovorí a mieni ten druhý. Nikto sa nepýta, ako by odpovedal, hovoril a jednal Pán. Ľudia, ktorí ešte pred rokmi v rovnaký deň očistili každú maličkosť, nechávajú opäť nad svojím hnevom zapadnúť aj vzísť slnko. Každý verí, že je v práve, nikto sa viac nenechá osloviť a zasiahnuť Božím Slovom, ale každý hneď vie, čo má ten druhý robiť a čo nie.

Božie dieťa má povahu Ježiša Krista, Syna Božieho, a kto je naplnený Božím Duchom, nesie ovocie Ducha. Tam je súcit a porozumenie, nie škodoradosť a zlomyseľnosť. Medzi tými, ktorí mu skutočne patria, musí dôjsť pred návratom Pána k plnému obnoveniu, posväteniu a plnosti Duchom. Božská jednota bude Božie dielo vo všetkých vyvolených.

Znovuobnovenie musí byť medzi vyvolanými zjavené ako uskutočnené zaslúbenie, ako viditeľná realita, pretože ani tu sa nejedná o žiadne „prázdne učenie“, ale v najpravdivejšom zmysle Slova o plné evanjelium, ako bol kázané na počiatku. Očakávame rovnaké potvrdenie. Najprv muselo byť zvestované čisté a zdravé učenie. Ako hovorí Písmo: *„Znova a znova poslal Svoje Slovo a uzdravoval ich a vyslobodzoval z ich mnohej záhuby.“* Každý, koho Pán posielal, môže povedať to, čo povedal On: *„Na tom im odpovedal Ježiš a riekol: Moje učenie nie je Moje, ale Toho, ktorý ma poslal.“* (Jn 7:16)

Každé učenie od niekoho pochádza. V rôznych smeroch zvesti nie je ťažké zistiť, odkiaľ pochádzajú tie mnohé učenia a kto s nimi začal. Nie je však ani jeden, kto by mohol vyššie citovaný verš vzťahnuť na seba. Všetci dali svoje výklady podľa vlastného uváženia. Koľko nových a cudzích učení je v obehú? Každé učenie, ktoré nie je v Biblii napísané čierne na bielom, nie je od Boha, a kto ho rozširuje, nie je Ním poslaný, a kto im verí, je podvedený. Existuje len jedn Božie meradlo, totiž „test Slovom“, ktoré musíme priložiť všetkému, čo je kázané a učené.

Práve tak nemá zmysel hovoriť o prorokovi a zvesti, keď si pre nás nárokujeme len to, čo sa nám hodí. Každé Slovo je rovnako dôležité. Keď brat Branham stále znova určité veci zdôrazňuje a pozdvihuje, tak nie pretože by ho to zabávalo. Ak mám správnu orientáciu, mal len dva koničky: bol vášnivý poľovník a rybár. Nikto by ho nemal neprávom obviňovať z toho, že úmyselne bil do organizácií a denominácií. Skrze Ducha poznal, že cesta, na ktorú sa vydali, vedie do zahynutia. Práve tak musel aj iné veci vždy znova vyslovovať a vyčítať. Nikto iný by to

nečinil a tak si to s ľuďmi pokazil. On bol k tomu ustanovený, preto nemohol inak (Gal 1:10) Aj mužom a ženám ukázal ich pravé miesto, pretože jeho poverenie spočívalo v tom, všetko priviesť do správneho stavu a obnoviť Boží poriadok, aby Boh pokoja mohol opäť v Cirkvi svätých pôsobiť. Tak ako Pavol, horlil aj on Božou horlivosťou za Cirkev (2Kor 11).

Aj on ju chcel vidieť privedenú Pánu ako čistú pannu. Ale preto musí prejsť skrze proces očisťovania. Je to zároveň proces zmeny zmýšľania, začlenenia do dokonalej Božej vôle. Cirkev sa musí podujat' na vodný kúpeľ Slova – plný kúpeľ, po ktorom neostáva nič, skrze čo by bola znečistená, tak aby sa mohla pred Ním zjaviť vez poškrvny a vrásky. Až po vodnom kúpeli v Slove môže začať obliekanie a zdobenie Nevesty. Mnohí sa zobia citátmi Písma alebo citátmi podľa vlastného výberu bez toho, aby čo i len trochu pomysleli na to, že sa jedná zrovna o tie miesta, ktoré sa nám najmenej páčia. Tie potrebujeme najnutnejšie. Až keď každý jednotlivec zaujal svoj postoj pred Bohom, stane sa to v Cirkvi ako celku.

Brat Branham porovnáva list Efežanom s knihou Jozueho. Tak ako vtedy, tak aj dnes sa jedná o to, aby došiel Boží ľud do vlastníctva zasľúbeného dedičstva. Zasľúbenia musia vždy vyústiť do svojho uskutočnenia. Tak to bolo v dňoch Noeho, v čase Abraháma, Izáka a Jáko- ba. Mojžiš smel prežiť, ako sa po viac ako 400 rokoch naplnilo zasľúbenie dané Abrahámovi, že oslobodí izraelský národ z otroctva. Neskôr boli Jozua a Kálef očitými svedkami toho, ako sa stalo skutočnosťou zasľúbenie o vovedení do kananejskej krajiny. Oni verili a posmeľovali ľud, mali Božieho Ducha, boli poslušní a prežili víťazné ťaženie.

Duchovná orientácia

Skrze Jeremiáša Boh oznámil odvedenie ľudu do Babylona a dĺžku ich vyhnanstva (Jer 26:8, 29:10). Neskôr čítal Daniel v svätých Písmach a poznal, že čas zavedenia späť prišiel (Dn 9:1–2) Vo verši 3 čítame: „*A obrátil som svoju tvár k Pánu Bohu, aby som ho hľadal modlitbou a pokornými prosbami v pôste, v smútočnom vreci a v popole.*“ Keď poznáme, že Boží čas prišiel a že sa chystá uskutočniť zasľúbenia, musíme sa k Nemu správnym spôsobom blížii. Potrebujeme rovnaký postoj ako Daniel, ktorý sa Bohu blížil v modlitbe v hlbokom skloneaní a ponížovaní, aby dostal správne porozumenie podľa napísaného Slova. „*Takto hovorí Pán Zástupov: Nech sa posilnia vaše ruky, vy, ktorí*

počujete v týchto dňoch tieto slová z úst prorokov, ktorí boli toho dňa, ktorého bol založený dom Pána Zástupov, Jeho chrám, aby bol vystavený.“ (Zach 8:9) Teraz prežívame poslednú časť vývoja spásnych dejín. Veríme tomu, že všetky Božie deti musia súhlasiť s Božím Slovom, inak dokončenie neprežijú. Pretože stojíme blízko pred návratom Ježiša Krista, musela od Boha prísť plná jasnosť o každej biblickej téme a o každom biblickom učení. Skryté tajomstvá museli byť zjavené. Vyšli sme zo všetkého zmätku von a smieme poznať plnú jasnosť Božej vôle skrze Božie Slovo. Všetci, ktorí skutočne hovoria v mene Pánom, to budú činiť v plnom súlade s prorockou zvesťou.

Aby sme dosiahli cieľ, tak sa nestačí jednoducho vydať na cestu, ale musíme poznať smer. Najlepšie je mať nákras, ktorý si dobre zapamätáme. Ani v duchovnom nesmieme len dúfať, že smer súhlasí. Musíme si ho môcť overiť v Svätom Písme. Je najhlbšou túžbou Božieho dieťaťa, slúžiť Pánu a viesť Jemu ľúby život. Predpokladom pre to je to, čo povedal náš Pán: *„Vtedy povedal Ježiš Židom, ktorí mu uverili: Keď vy zostanete v Mojom Slove, upravo ste Mojimi učeníkmi a poznáte pravdu, a pravda vás vyslobodí.*“ (Jn 8:31–32) Vždy znova sme zdôrazňovali, že brat Branham bol prorokom Slova, ktorý nás zaviedol späť ku Svätému Písmu. V Jeho svedectve môžeme čítať, čo mu bolo povedané, keď bol už v čase života prenesený do Božej slávy. Mohol povedať: *„Kázal som to, čo kázal Pavol a krstil tak ako krstil Pavol.*“ V bielom oblečený zástup zvolal hlasným hlasom: *„Tomu veríme, na tom spočívame.*“ Potom počul slová: *„Sem vchádza len dokonalá láska!*“ Láska Božia je vždy láskou k pravde a pravda je vždy Božie Slovo. V tejto Božej láske musí dôjsť k dokonalému zjednoteniu údov tela Ježiša Krista navzájom a s Ním, hlavou.

Apoštol Pavol nás napomína slovami: *„Sami seba skúmajte, či ste vo viere, seba skúšajte.*“ (2Kor 13:5) Vyzýva nás: *„Nechajte sa napraviť, prijímajte napomenutie, buďte jednej mysle a udržiavajte pokoj – potom bude Bôh lásky a pokoja bude s vami.*“ (v. 11)

Som presvedčený o tom, že Božie dielo, ktoré bolo skrze službu brata Branhama nanovo obživené bude pokračovať až do konca. Aj s rizikom, že budem zle porozumený, učiním paralelu medzi časom Mojžiša a Jozueho a našim časom. Bez ohľadu na to, čo konali v tom čase všetci ostatní vidíme predsa jasnú líniu spásnych dejín v dňoch Mojžiša a jej pokračovanie v čase Jozueho. On nezvestoval ani nové učenia ani stále nové výklady, ani nepraktizoval kult proroka atď. Bol Bohom dosadený a prikázal, aby bola truhla zmluvy so Slovom nesená pred Bo-

žím ľudom. Po čase čakania šli vpred a dosiahli zasľúbenú zem. To isté sa deje teraz. Smieme s istotou povedať, že sme k Božej zvesti nič nepridali a že sme ani to najmenšie nevykladali. Nesieme v nás Božie zjavené Slovo zasľúbenia, aby sme po naplnení Božej vôle vo Jeho čase prežili zostávajúce veci a potom videli Jeho slávu.

Výzva k triezvosti

Tí, ktorí sú zamestnaní tým, určiť čas, nie sú triezvi a spôsobujú zmätok. Budú teraz, tak ako i v budúcnosti zahanbení, ako vždy doteraz.

Ako už v uplynulých rokoch, tak bude aj rok 1986/7 spojený s určitými očakávaniami. Jedni veria, že jedna generácia trvá 40 rokov a že začiatok poslednej generácie sa počíta od mája 1946, pretože v tom čase bol brat Branham anjelom poverený a započal svoju službu.

Ďalší zakladajú svoj výpočet dátumu so založením štátu Izrael, totiž s májom 1948, používajú však biblické miesto, že dni budú skrátené a dochádzajú rovnakým spôsobom k rovnakému časovému bodu.

Iným je nápadné, že brat Branham sa o 10 rokov prepočítal a namiesto 1977 mal povedať 1987, keď hovoril o 70 Danielových týždňoch rokov a tak prichádzajú k rovnakému výsledku.

Chcel by som sa spýtať, kde vôbec stojí napísané, že Boh začína generáciu vtedy, poveril Pavla alebo brata Branhama. Rád by som tiež vedel, kde je napísané, že posledná generácia začína so založením štátu Izrael. Všetko sú to predsa len špekulácie, ktoré nemajú nič spoločné s Božím Slovom.

Úplne zreteľne vidíme a poznávame znamenia času. Posledné dni sú v Božom Slove zreteľne opísané. Ale práve v súvislosti apoštol napomína, že má ostať opatrní a triezvi (1Pt 4:7). Pán nás vyzýva k bdelosti a k modlitbe (Lk 21:36). Naša príprava je to, o čo sa teraz jedná a nie určovanie nejakých rokov alebo dátumov.

Krátke vysvetlenie by malo do tejto témy priniesť svetlo. Ako prvé musí byť uznané, že vždy podľa jazyka a prekladu Biblie je v ev. Matúša 24:48 použité slovo pokolenie, v inom slovo generácia a v treťom slovo rasa. V ev. Lukáša 21:32 stojí v našich prekladoch zhodne: „... nepominie toto pokolenie...“ Za povšimnutie stojí, že tam nie je napísané: „...nepominie tamto pokolenie...“ Aj ak použijeme oba iné pojmy „generácia“ a „rasa“, tak tam stojí „táto generácia“ alebo „táto rasa“. Zo slov Pána úplne jasne vyplýva, že oslovoval židov, ktorí tam boli prítomní. Rovnako hovoril o veciach, ktoré sa stanú v konečnom

čase, v ktorom teraz žijeme my. Figovník bol nanovo obživený, zname-
nia času sa naplňajú. V súvislosti so židmi použil pojem „*toto pokole-
nie*“. Napriek všetkému prenasledovaniu až po splyňovanie nebolo
možné židovské *pokolenie* vyhubiť. Boh so židmi učinil začiatok a On
s nimi bude i končiť. To sa stane potom, čo do Cirkvi vošiel plný počet
z národov (Rm 11:25).

Je pozoruhodné, že sa so slovom *pokolenie* stretávame aj v iných súvis-
lostiach, napr. v ev. Matúša 24:30: „...*a vtedy budú plakať všetky poko-
lenia zeme*...“ Takmer tú istú formuláciu nachádzame v Zjavení 1:7:
„...*a nariekať budú nad ním všetky pokolenia zeme*.“ Na týchto mies-
tach, ktoré sa vzťahujú na národy, stojí slovo *pokolenie* v množnom
číse. V Zachariášovi 12:12 naproti tomu stojí v jednotnom čísle: „*A
bude nariekať celá zem, každé pokolenie osobitne, pokolenie domu Dá-
vidovho osobitne ... pokolenie domu Nátanovho osobitne*...“ Aj toto
Slovo nám zreteľne oznamuje, čo je slovom *pokolenie* myslené. Nie je
to žiadny časový úsek, ale národ, ľud alebo kmeň.

Ak niekto nerozumie bratovi Branhamovi a jeho výroky vykladá
v protiklade so Svätým Písmom, činí z neho falošného proroka. Toto
dosiahlo vrchol v súvislosti s rokom 1977. Musel k tomu poslúžiť citát
z knihy „Výklad siedmych časových období“, ktorý bol mylne pripísaný
bratovi Branhamovi. Keď sa však tento „citát“ nepotvrdil ako pravdi-
vý, padlo to prirodzene späť na neho.

Náboženský svet ho viac pre chybu niekoho iného odvtedy nebral váž-
ne. Žiadny brat vo zvesti nepovažuje za potrebné zverejniť objasňujúce
slovo. Ako je všetkým známe, včas som v obežníkoch v rôznych jazy-
koch zverejnil pôvodné výroky brata Branhama a vec uviedol na pravú
mieru. Preto je celý anglicky hovoriaci svet zodpovednými bratmi na-
ladený proti mne, pretože si myslia, že som opravoval proroka a tak sa
staviam nad neho. Ešte dnes som vďačný, že som nasledoval vedeniu
Svätého Ducha a bol Pánu poslušný. Nemám čo odvolať, nie, dnes by
som napísal to isté, pretože je to pravda. Ak sa niekto v tomto čase
pýta: „Veríš zvesti?“, tak sa musím hneď spýtať: „Akej zvesti? Koho
zvesti?“ Už dávno to nie je čistá Božia zvešť, ale boli dané do obehu
mnohé vyrobené sfalšovania.

Ak sú tak teraz vykladané miesta z Matúša 24:34 a Lukáša 21:32, že
je na ne naviazaný časový úsek 40 rokov ako absolut, tak k tomu mu-
sím nanovo zaujať postoj. Pretože v momente, keď prejde táto pevne
udaná časová hranica, stalo by sa Božie Slovo samotné nevieryhodné
a to nemôžeme strpieť. Radovali by sme sa samozrejme, ak by Pán

prišiel v nasledujúcom roku alebo roku po ňom, ale nebudeme sklamaní, ak rok 1988 ešte prežijeme. Prirodzene, Pán môže prísť v každom okamihu a musíme byť denne pripravení, ale pevne ustanovovať určitý čas je absolútne bláznovstvo. Máme pracovať, kým Pán príde a musíme zostať triezvi vo všetkom našom jednaní, hovorení a kázaní.

Akí tichí ostali tí, ktorí tak zdôrazňovali rok 1977 a potom roky 1983/5. Ani jeden neotvoril svojich úst, aby otvorene priznal blud a učinil nápravu – presne naopak: idú od jedného bludu do druhého, od jedného falošného učenia k druhému a to všetko s novým nadšením.

Boh je však pravdivý. On nemá s falošnými oznámeniami a výpočtami nič do činenia. Ešte stále platí Slovo, že nikto nepozná čas ani hodinu.

Pohľad späť

Aj tento rok som mohol naprieť prekladom kázaní brata Branhama a práci na rôznych brožúrach urobiť niekoľko misijných ciest, obzvlášť do Afriky a Ázie. Vždy znova mi Pán daroval novú silu. Svedectvá o tom, čo Boh učinil s mnohými tisíckami sú premáhajúce. Potom, čo som už bol v Egypte, Jordánsku a Sýrii, otvoril Pán teraz veľmi neobyčajným spôsobom dvere v krajinách Arabského zálivu. Táto zvesť, ak jej rozumieme ako poslednému volaniu, musí predsa preniknúť až do končín zeme. Pán volá tých Svojich von zo všetkých národov, jazykov a národností. To som smel počas uplynulých rokov až do posledných týždňov stále znova nanovo prežiť.

Vo všetkej pokore smiem povedať, že ma Pán po odchode brata Branhama použil na to, niest zvesť do krajín Európy, Ázie, Afriky a celého sveta. Mnohé svedectvá budeme určite spoločne počuť potom v nebesiach. Na mojej poslednej ceste v oblasti zálivu som počul svedectvo protestanta, ktoré by som chcel stručne zmieniť ku Božej cti. Jeden profesor angličtiny, ktorý je ind, ale už 12 rokov žije v moslimskej krajine, objavil v tamojšej americkej knižnici anglické vydanie mojej brožúry *Ver len tomu TAK HOVORÍ PÁN*. Uchopený obsahom a presvedčený o jeho pravdivosti ma od roku 1979 opakovane pozýval. Keď som konečne smel do tejto krajiny vycestovať, zložil na konci jedného zhromaždenia pred asi dvoma stovkami ľudí svoje svedectvo. Reakcia poslucháčov bola premáhajúca. Slovo Božie určite aj tam prinesie bohaté ovocie.

V septembri sme mali vo viacerých afrických krajinách mimoriadne zhromaždenia. V Lusake, v Zambii, som bol pozvaný do televízie a mohol prehovoriť k celému národu. Keď som šiel v doprovode štyroch bratov na letisku k odletovej hale, zvolala náhle jedna žena cez zástup ľudí moje meno. Ostali sme stáť, ona prišla a spýtala sa ma, či si na ňu dokážem spomenúť. Povedal som: „Nie.“ Odpovedala: „Nespomínaš si, že si sa za mňa pred dvoma rokmi modlil v hoteli Hilton v Nairobi, v Keni?“ Vtedy som si spomenul a mohol som si celú situáciu dobre vybaviť. Žena, ktorá patrila k vládnej delegácii a mala ministerský post bola vtedy zúfale chorá a posadnutá a nebola v stave letieť s ostatnými späť do Lusaky. Ostala tam sama a dokonale zmätená. Keď ma videla blízko recepcie čítať Bibliu, prišla ku mne a prosila ma, aby som sa za ňu modlil, bez toho, aby ma predtým niekedy videla. Podľa jej svedectva jej Pán na mieste pomohol. Bola oslobodená, zdravá a zachránená. Žiariaca radosťou vydala na letisku svedectvo, ktoré počul zástup ľudí. Svedectvá by mohli ľubovoľne pokračovať.

Je to teraz 20 rokov odkedy bol brat Branham 24. 12. 1965 zavolaný domov. Moju prvú misijnú cestu som vykonal v roku 1964 do Indie. Počas všetkých týchto rokov som navštívil približne 90 krajín, niektoré z nich častejšie. Brožúry v rôznych jazykoch čítali ľudia v približne 120 krajinách. Bez preháňania smieme povedať, že sa jedná o neporovnateľné celosvetové Božie dielo. Pán viditeľne požehnal, zachovával, staral sa a pomáhal.

Často som premožený, keď počujem, čo konajú pre Božie dielo súrodenci v nemecky hovoriacich krajinách a jednotlivci v rôznych krajinách ako Francúzsko, Belgicko, Fínsko a dokonca Brazília. V spojení je nevelký počet veriacich, ktorí verne prostredníctvom desiatkov a obetí nesú celé Božie dielo. Môžem len povedať: Pán, všemohúci Boh, vám odplať tu a odmeň vás tam.

Stojíme pred ešte väčšími úlohami ako predtým a dôverujeme, že k tomu dá Svoje požehnanie. Brožúry, ktoré sme už vydali v nemeckom jazyku, majú byť intenzívnejšie prekladané do mnohých iných jazykov. Aj za to sme prevzali zodpovednosť.

Bratom Alexisovi Barilierovi, Etiennovi Gentonovi, Francovi Forestierimu, Antoninovi Chinnicimu, Markkovi Vourimu a všetkým ostatným po celom svete, ktorí pracujú na prekladoch a zúčastňujú sa na rozširovaní zvesti ďakujem za spoluprácu.

Do prichádzajúceho roka želám vám všetkým, ktorí ste s Bohom i s nami spojení, ktorí milujete Pánov príchod, Božie bohaté požehna-

nie. V našich modlitbách myslíme na všetkých našich bratov a sestry a aj na rozptýlené Božie deti v celom svete. Buďte plní dôvery, čoskoro budeme navždy u Pána. Iste ste boli tento rok posilnení vo viere a spoločne očakávame od Boha veľké veci.

V Božom poverení pôsobiaci

Bro. Frank